

Ifjú harcosok

Bátran, s bizakodva járja útját az ember, ha tudja, hogy jó irányba megy, s ereje elegendő a célba éréshez. Bátorságát, bizakodását sokszorozza, ha látja, hogy mások is ott lépnek mellette, hogy sokadmagával van. Kerek mondatok, s hitet sugárzóan nagy az igazságuk, pedig megtört, sokat próbált ember a megfogalmazójuk. A taggyűlés kérte rá: maradjon ülve, úgy beszéljen. Iliába, sok az a hetven esztendő. Az utolsó ötöt már pihenéssel töltötte, nyugdíjban, de amikor csak tehet, bejárta a gyárba. És tagja maradt a pártszervezetnek is. Ő kérte ezt a, nem egészen szabályos, de neki mindent jelentő kivételt. Az öreg test mind sűrűbben megtagadja a hű szolgálatot, ezért hát most búcsúzni jött. A gyártól és elvtársaitól. Talán már otthon fontolgatta, formálgatta a szavakat, talán csak most törtek fel belőle, de forrón süt ki belőlük az átéltség, a szenvedélyesség, az őszinteség. Egy forradalmár vallomása ez, olyané, aki évtizedeken át volt pártja közkatonája, s megtett mindent, ami erejéből tellett, s amire hite ösztönözte.

Jó néhányan vannak a teremben, akik először szakmájuk mestereként, majd második apjukként őt választották példaképnek, s követték. Ide, a párt soraiba is: őket nézi az öreg, amikor a búcsú szavait mondja. Azokat, akik a nyomába léptek, s most a helyére állnak. A fiatalokat. Jogos az öröme: sok a fiatal arc. Legtöbbjüknek ajánlója volt, majd tapasztaltabb harcostársa, tanácsadója. Hű és jó katonája volt a kommunista harcának: nemcsak küzdött, hanem utódokat nevelt. Elvek igazáért harcolt — embereket formált. Terheket vállalt, s nemcsak magát, másokat is meggyőzött arról, hogy ez megtisztelő kötelesség. Kommunistaé volt az életét és — kommunistákat nevelt.

Nagy tisztesség ilyen forradalmárok örökébe lépni, s hatalmas erő. Évről évre nő azok száma, akik vállalják ezt az örökséget, s a vele járó kötelességeket: az idősebbek, s a középkorúak mellé a fiatalok serege sorakozik fel, küzdve a marxizmus—leninizmus elveinek igazáért, a párt politikájának mindennapi érvényesítéséért. Kommunista lenni: hitvallás és cél is. Azok közé állni, akik évtizedek céltudatos küzdelmének gazdag tapasztalataival formálják a jelent; azok közé, akik mártírok sokaságának nevével írták tele a magyar nép szabadságküzdelmének aranylapjait; azok közé, akik a rommá lett, de végre szabad országban elsőként álltak az újjáépítés élére, célt, hitet, értelmet adva a munkának; azok közé, akik vállalták egy új történelem meghatározásának ropant súlyát, felelősségét.

A szocialista ifjúsági brigád tagja éppúgy ott van a seregben, mint a fiatal kutatómérnök, az ifjú termelőszövetkezeti traktoros, az egyetemről nemrég kikerült pedagógus. Sok pártszervezetünkben a legutóbbi négy esztendőben tíz-tizenöt évet „fiatalodtak” a kommunisták: ennyivel csökkent a tagság átlag életkora. Mind nagyobb számban jöttek soraikba a jól dolgozó, áldozatkész, emberileg is példát mutató fiatalok. Szigorú mércének feleltek meg felvételükkor, s az eltelt idő bebizonyította: érdemesek voltak a bizalomra. Sok segítséget kaptak az idősebb, tapasztaltabb kommunistáktól, s maguk is sokat hoztattak a közös erőfeszítésekhez. Lelkesedésük, kezdeményező készségük, új iránti fogékonyságuk, kísérletező kedvük, fiatalos bátorságuk új színekkel gazdagította a politikai munka tarka szőttesét, elősegítette a munkamódszerek korszerűsítését, a munkastílus változását.

Nagyértékű nemesítővölzet ez: az idősebbek tapasztalatlansága, bölcsessége, s a fiatalok egészséges elégedetlensége; a múlt tapasztalatainak oktatás meglehetős humanitása s az ifjabbak őszinte szókimondása; a régiek s az újak összefogása a történelmi küldetés, a szocializmus felépítése érdekében. Van, hogy elvi viták tüzeiben kovácsolódik ez az összefogás, máskor drámai pillanatokban, az áradó folyó gátjain, vagy egyszerű hétköznapiokon, a gép, a tervezőasztal mellett, a földeken. Az élet minden területén, mert mindenütt ott vannak — és az első sorban vannak ott — a kommunisták. Az élcsapat — mert küldetése, feladata történelmi horderejű — csak a legjobbakat fogadja soraiba: s e legjobbak között — huszonegy esztendőnk vizsgája is ez — mennyi a fiatal! Hívjuk őket, de próbára is tesszük képességeiket. Segítjük munkájukat, de elvárjuk, hogy ők is mind többet nyújtsanak. Így válik egészsé és folytonosság az élcsapat belső élete, örökös megújulása, így nevelődnek forradalmárok örökösei forradalmárokká, kommunistákká.

Nagyok, s nem könnyűek feladataink: minden nap új és új erőfeszítésekre készít, még többre, nagyobb tettek-re sarkall. A megnövekedett feladatokhoz, azok sikeres megvalósításához jönnek új erőként, hű, megbízható társakként, az idősebbektől tanuló, de az öregeket is sok mindenre megtanító, hagyományainkra támaszkodó s a holnapot jelentő elvtársaink, a forradalmárok örökösei, a fiatalok.

M. L.

Szakszervezeti tanácskozások

Szerdán a MEDOSZ-székház Dózsa-termében ülést tartott a Mezőgazdasági, Erdészeti és Vízügyi Dolgozók Szakszervezetének Központi Vezetősége. Kovács István főtájtár a közeljövő feladataival kapcsolatban rámutatott arra, hogy a már most kialakulóban levő új feltételek és lehetőségek sürgetik, hogy a szakszervezeti munka új elemekkel gazdagodjék. A szakszervezetnek önállóan, hatáskörükben biztosított jogokkal kell megoldaniuk feladataikat. Eppen ezért még inkább szükségessé válik, hogy a vezetést az eddigénél sokkal több időt és energiát fordítsanak a szervezett dolgozókkal folytatott tanácskozásokra.

A főtájtár előadását követően dr. Dobi Ferenc, a MEDOSZ titkára tájékoztatta a Központi Vezetőséget az időszerű mezőgazdasági munkákkal kapcsolatos szakszervezeti feladatokról. Hangsúlyozta,

hogy a IX. pártkongresszus tiszteletére kibontakozott szocialista munkaverseny eredményeként a pártkongresszus időpontjában előreláthatólag mindenütt befejezik az őszi munkákat.

Ülést tartott a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezetének Központi Vezetősége is. Az ülésen egyebek között a szakszervezethez tartozó dolgozók munkavédelmi, üzemelegességi, szociális helyzetét, s az ezzel kapcsolatos intézkedéseket, beruházási terveket tárgyalták.

A szakszervezethez tartozó ágazatok 1970-ig mintegy 450,5 millió forintot fordítanak munkavédelmi, üzemelegességi, szociális stb. célokra. Az összegből a legnagyobb részt a sok balesetet okozó rakodás, szállítás, anyagmozgatás gépesítésére használják fel.

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

56. évfolyam, 224. szám

Ára: 50 fillér

Csütörtök, 1966. szeptember 22.

Bővítik a szegedi öntödét

Alig két hónappal ezelőtt készült el a szegedi öntöde iroda- és szociális épülete, máris új állványverdo emelkedik a gyáruvaron. Szeptember elsején nagyarányú építési munka kezdődött el; 35 millió forintot beruházási program alapján. Korszerűsítik az üzem valamennyi termelő és szolgáltató egységét, új gépeket szerelnek fel.

Jobb energiaszolgáltatás

Az építőmunkások az üzem négy pontján dolgoznak egyidejűleg. Már kibontották a nagy öntőcsarnok hátsó falát — itt 21 méterrel toldják majd meg a munkahelyeket, 500 négyzetméternyi terület kerül tető alá. A feladat sürgős, ugyanis a rekonstrukció idején számos munkafolyamatot itt kívánnak elvégezni, hogy az üzemben ne legyen termelési kiesés.

A Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalat időben hozzáfogott a transzformátor- és gázfogadó állomás felépítéséhez, jelenleg az alapozást végzik. Október elején a két fontos épület már készen áll. Az új transzformátorállomás a jelenleginél 3,5-szer nagyobb teljesítményű lesz, s így lényegesen megjavul az öntöde áramellátása.

Fontos szerepet tölt majd be az üzemben a gázfogadó állomás. A tervek szerint vegyes, azaz gáz és koksz-tüzelésre alakítják át a már működő forrószéles kupolákat. Az átalakítás után a földgáz alkalmazásával nagy mennyiségű kokszot takaríthatnak meg a népgazdaságnak, s így ez a beruházás gyorsan megtérül. Módosítják az üzem egész hűtőrendszerét is: a rekonstrukció után a fűtésre csak gázt fognak használni. Az öntöde napi fogyasztása eléri majd a 9—10 ezer köbmétert.

Korszerű gépek, berendezések

Az öntöde jelenlegi legnagyobb építkezésén, a homokművelési technológiáján, mivel a legkorszerűbb NDK gyártmányú gépeket helyezik üzembe és gépesítik az anyagszállítást. Föld alatti bunkerekben, szállítóláncos megoldással továbbítják a formázóhomokot, s ezzel

lényegesen lerövidül az előkészítési idő is. Az sem lebecsülendő szempont, hogy az új szállítóberendezés kiküszöböli a nehéz fizikai munkát. A homokmű előre láthatóan a jövő év második negyedére lesz készen. Az előzetes számítások alapján a szakemberek azt várják, hogy az új gépekkel felszerelt üzemrész fél műszak, azaz 4 óra alatt képes lesz a vasöntöde napi formázóhomok-szükségletét fedezni.

A formázás műveleteit is új berendezések, gépek segítik a rekonstrukció befejezése után. Hat NDK gyártmányú formázóberendezést helyeznek üzembe a csarnokban, s az anyagszállítást itt is korszerűsítik: függőpályás rendszereket szerelnek fel.

A nemrég üzembe helyezett kupolákemelő hűtővízellátását szintén új berendezéssel oldják meg: 18 méter magas, 20 négyzetmé-

ter hűtőfelületű tornyot építenek. Előreláthatólag 1967 első felében az építőtől a budapesti Vaskohászati és Kemenceépítő Vállalat szerelői veszik át a „stafétát”, s így az év második felében számos új berendezés már üzemelni fog.

Kétszeres teljesítménnyel

A gépi beruházások együttes értéke eléri a 15 millió forintot. Ezenkívül az Öntöde Vállalat nemrég 3,5 millió forintért új üzemi területet is vásárolt a Csongrád megyei Tatarozó Vállaltól.

A nagyarányú beruházási program végrehajtásában megváltozik a szegedi üzem képe s ezzel együtt megduplázódik teljesítménye is. A jelenlegi három ezer tonna helyett hatezer tonnára emelkedik az évi termelése.

Épül hazánk első polietiléngyára

A harmadik ötéves terv időszakában 1 milliárd 700 millió forintos költséggel új nagy létesítménnyel, polietiléngyárral bővül a Tiszai Vegyikombinát. A kongresszusi versenyben az etilén-gyár építése a vártnál jobb ütemben halad, s így a 200 méter hosszú, 20 méter széles és 16 méter magas gáz-szétválasztó kompresszor-csarnokban a negyedik negyedévben hozzáfognak a berendezések szereléséhez. Érdekessége lesz a gyártásegységnek, hogy a fedett épületekben csak a fűtőforrógépeket és a műszereket helyezik el, a többi készüléket a szabad ég alatt szerelik fel. Az új létesítmény polimerizációs üzemének építését jövőre kezdi meg és a gyártáshoz szükséges angol gépek érkezését a tavaszra várják. Hazánk első polietiléngyára előreláthatólag 1969 szeptemberére készül el.

Tanácskozik az ENSZ közgyűlése

A közgyűlés egyik alelnöke Csatorday Károly

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének közgyűlése szerdán két ülést is tartott. A délutáni ülésen, magyar idő szerint délután három óra után, a közgyűlés alelnökeit választották meg. Az egyik alelnök Magyarország képviselője lett: Csatorday Károly, hazánk ENSZ-képviselője. A magyar diplomata kívül 16 ország képviselője került az alelnökök közé.

A közgyűlés délutáni ülésén, amelyet magyar idő szerint az esti órákban tartottak, a delegátusok meghallgatták Ferdinand Marcos fülöp-szigeti elnök beszédét. Marcos kéthetes látogatáson van az Egyesült Államokban.

Előzőleg kedden az esti órákig húzódott el a közgyűlés megnyitó ülése, amelyen megválasztották az új elnököt: Abdul Rahman Pazswak afgán diplomatát és felvették az ENSZ tagjainak sorába Guayanát. Kedden este összeült a közgyűlés főbizottsága is, hogy megválassza a közgyűlési bizottságok elnökeit. Az 1. számú politikai bizottság elnöke idén Leopoldo Benites ecuadori diplomata, a tavalyi alelnök lett.

akit Csatorday Károly, hazánk ENSZ-képviselője, a legutóbbi elnök javasolt a tisztségre.

A különleges politikai bizottság élére Max Jacobson finn, a gazdasági és pénzügyi bizottság élére Moraiwid Tell jordán delegátust választották meg. A közgyűlés jogi bizottságának elnöke V. Pechota, Csehszlovákia képviselője lett.

A szocialista országok képviselői közös napirendi pontot nyújtott be a koreai kérdés rendezéséről. A javaslat előírja, hogy

Dél-Korea területéről vonják ki azokat az amerikai és más nemzetiségű csapatokat, amelyek az ENSZ zászlaja alatt állomásoznak ott

és oszlassák fel az ENSZ Korea egyesítésével foglalkozó bizottságát. A bizottság gyakorlatilag semmiféle funkciót nem tölt be. Mint a szocialista országok memorandumja kifejti, az Egyesült Államok Dél-Koreát be akarja vonni az agresszív délkelet-ázsiai katonai tömbbe,

s már bevonta a vietnami háborúba. Hírfügynökségi jelentések szerint nem sokkal az ENSZ-közgyűlés ülésének megkezdése után

Gromiko szovjet külügyminiszter, majd Humphrey amerikai alelnök eszmecserét tartott U Thant főtájtárral.

Gromiko megbeszélése fél óra hosszat tartott és Fedo-

renko szovjet ENSZ-delegátus megjelölése szerint udvariassági látogatásról volt szó csupán. Megfigyelők feltételezik azonban, hogy szó esett a vietnami problémáról és az ENSZ-főtájtár utódlásáról.

Humphrey alelnök szintén fél órát időzött U Thanttal, és tolmácsolta kormányának azt az óhaját, hogy maradjon továbbra is hivatalában.

Vltava —1966

(Telefoto — MTI Külföldi Képszolgálat)

A szerdai napon már néphadseregünk alakulatait is harcba vetették: gépkocsizó lövészek, páncéltörők, harc-kocsik ütköztek meg az „*lenséggel*”, szorosan együttműködve a szovetséges had-erőkkel. Egységeink délután

megkezdtek az előrenyomulást a Vltava folyó irányába.

A szövetséges haderők közötti együttműködés — a nyelvi nehézségek ellenére — zavartalan, a harci tevékenység jól összehangolt.